

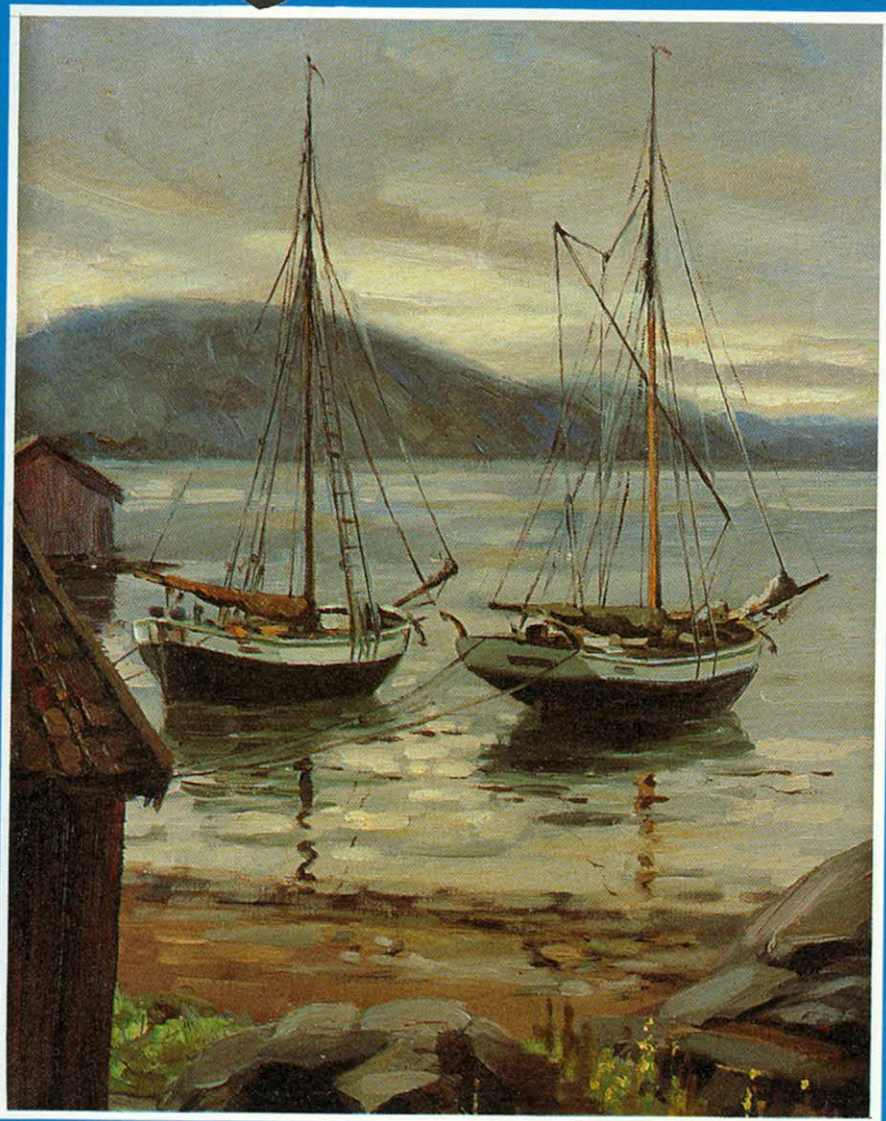
Pensjonist- nytt

Drøbak/Frogn

1992

NR. 3

Utgitt av pensjonister
ved Eldresenteret

Et bilde fra en svunnen tid

Omslagsbildet viser to jakter som ligger til ankers i Vindfangerbukta, antagelig midt i 1920-årene. Det er byens egen maler - Anton Thoresen (1884-1968) - som her har fanget inn aftenstemning mot Håøya.

Ikke mange år etter måtte den ene jakten etter den andre gi opp i konkurranse med lastebiler og trailere. Den siste jakten som holdt ut var «Alis» til Magnus Andersen, som fraktet sand til og fra Andersens sandlager i Gylte. Riktignok hadde den fått installert motor.

Vindfangerbukta var Drøbaks eneste naturlige havn. Allerede i vikingetiden var Husvikholmen og bukta stedet for utrusting av ett av de to leidangskip som Follobygden var pålagt å holde. Senere ble det skipsverft her, og på begge sider av bukta lå det kjølhalingsplasser. Hit tydde skutene med sin last når fjorden innenfor lå stengt på grunn av is, her ble lasten bragt iland for å bli fraktet landeveien til Bundefjorden og videre innover på fast is til Oslo/Christiania. Fra 1600-tallet og frem til rundt 1900 hadde seilskutene sitt tilholdssted i Vindfangerbukta. Drøbak var dengang stor eksportør av trelast og is.

Fra vår egen tid minnes vi båtbyggeriet på Husvikholmen, først Løvaas og Ottar Larsen, senere Borge Bringsværd som produserte bl.a. BB 11 og Yngling i store antall.

Idag er Husvikholmen og Vindfangerbukta tilholdssted for Drøbaksund Seilforening og Vindfangerbukta Båtforening med egne klubbhus og Sjøsenteret med moderne marina.

Seilskuter og jakter har byttet plass med snekker, cabin-cruisere og seilbåter.

Maleriet er fotografert av Kjell Gripstad for Verneforeningen Gamle Drøbak.

REDAKSJONEN

Asta Johansen	tlf. 09 93 11 91	Kari Paulsen	tlf. 09 93 21 55
Willy Færgestad	tlf. 09 93 04 81	Gertrud Berg	tlf. 09 93 23 83
Reidun Dahl	tlf. 09 93 14 93	Arne Nesje	tlf. 09 93 07 13
Reidar Loge	tlf. 09 91 91 41	Bernhard Magnussen	tlf. 09 93 04 89

Går tiden for sakte?

Forleden ble en eldre mann spurt hvorfor han så på TV. Da svarte han at det var for å få tiden til å gå.

Det var altså slik at et eldre menneske ønsker at tiden skal gå fortere. Hvis jeg er så heldig å bli gammel, er jeg sikker på at mitt ønske vil være at tiden skal gå veldig, veldig sakte fordi livet har jo som kjent kun en utgang.

Men denne mannen er sikkert ikke den eneste som har disse tanker. Det er nok mange som sitter der og ikke vet hva de skal gjøre, også her i vår kommune. Imidlertid er det utrolig mange som er aktive. Se bare på Eldresenteret i all sin frodighet. Når jeg har gjester på besøk, prøver jeg alltid å legge turen innom Eldresenteret. Alle - uten unntak - er

meget begeistret både over huset som sådan og aktiviteten. Kombinasjonen av kommunale penger og alle de som med glede jobber frivillig og på den måten føler at noen har bruk for en og setter pris på en, er det beste tiltak vi har satt igang på årtider.

Alle de som bruker senteret, både foran og bak disken, har i liten grad behov for å se på TV for å få tiden til å gå. Tvert imot er det mitt inntrykk at problemet er motsatt. Mange finner nye venner og får helt nye interesser. Lokalsamfunnet er ikke større enn at hvis en uteblir fra senteret lenger enn normalt, går alarmen.

Alle kjenner alle. Ihvertfall gjør Tutta det.

Vi sees!

Vennlig hilsen

Bjørn Loge
Ordfører

HOLMENKOLL-

Vinnere av A-klassen i 1948

Foran: Bjørn Magelie, Magne Magelie, Rolf Hjerpåsén, Hans-Petter Glenne, Paul Pedersen, Arne Veiteberg, Ørnulf Norem.
Bak: Ivar Lekve, Arne Hjerpåsén, Willy Bratli, Leif Robert Hansen, Arne Eide, Leif Gulbjørnrud, Gert Veiteberg, Anton Andersen.

Gutta fra DFI ble berømte i 1948. Da vant de suverent A-klassen i Holmenkollstafetten. Stolte dro de hjem med pokalen. Vi treffer noen av dem 44 år etterpå, fortsatt i god form og i strålende humør. Praten går livlig. De diskuterer etappene som om det var igår... Husker du hvordan jeg sleit oppover mot Besserud? Jeg visste at jeg hadde en av favorittene like bak, jeg fikk blodsmak i munnen, man jammen rakk jeg å gi deg pinnen i rett tid. Arne Eide løp etappen fra Besserud til Holmen. På slutten var turnskoene fulle av blod - det var ikke løpesko med opphøyde

såler dengang. Han vant etappen suverent.

Allerede under krigen - i 1944 - ble det arrangert illegale terrengløp inne på Bøler i Frogn hos Olaf Bjerke. Her møtte deltagerne fra distriktene rundt om. Etter frigjøringen i 1945 kom gutta frem i lyset, treningen fortsatte og snart var Drøbak/Frogn eller DFI den dominerende løperklubben i Follo. Treningen foregikk på den gamle travbanen oppe på Heer. Den var 600 m lang. Innetreningen hadde man i den gamle gymsalen på folkeskolen i Drøbak. Gutta trente året rundt.

GUTTA FRA 1948

Olaf Bjerke, tidligere topp-idrettsmann, drev gutta hardt. De skulle bli best - og de ble det.

Da de våren 1948 vant Ekeberg-stafetten på ny rekordtid og like etter ble nr. 2 i Ready-stafetten, hvor BUL snaut slo dem, skrev pressen at kometen DFI ville gå helt til topps. Og det gjorde de - i selveste Holmenkollstafetten - «Vårens vakreste eventyr».

DFI løp til den mest overlegne klasseseier som noe norsk lag hadde gjort i dette klassiske løp. Oslopressen strødde om seg med superlativer:.... et lag av velbygde og veltrente karer, som sikkert har tatt sikte på å bli beste norske lag i eliteklassen neste år... ..vi glemmer ikke så lett Arne Veitebergs løp oppover Norabakken. Det er mulig de fenomenale svenskene løp enda bedre, men ikke tror jeg noen norsk løper kan ha tilbakelagt denne vriene distansen hurtigere og elegantere enn Arne Veiteberg fra DFI. Gutta fra DFI pleide å ta med seg brevduer til arrangementene. Straks resultatet forelå, ble et budskap festet til duens hals, og hjem til

Frogn den fløy. Der satt man og speidet opp i luften etter godt nytt: «Sportsmanden» skrev: Suveren seier til DFI i klasse A. Brevduen kom i bruk atter en gang. Under voldsom jubel skar den avgårde med seiersbudskapet. Det er ikke for intet at DFI har innlemmet DUEN i sitt merke.

Flere av gutta i Holmenkoll-laget deltok i toppsjiktet i mange år og satte spor etter seg. I en statistikk for Follo friidrettskrets for årene

frem til 1949 er Holmenkoll-gutta langt fremme.

400 m: Ørnulf Norem nr. 11, 800 m: Arne Veiteberg nr. 2 og Ørnulf Norem nr. 3. 1500 m: Arne Veiteberg nr. 1, Gert Veiteberg nr. 3, Ørnulf Norem nr. 6, Hans-Petter Glenne nr. 10. 3000 m: Gert Veiteberg nr. 1, Arne Veiteberg nr. 3, Hans-Petter Glenne nr. 6, Magne Magelie nr. 10. 5000 m: Gert Veiteberg nr. 2, Magne Magelie nr. 4. 10.000 m: Magne Magelie nr. 2.

Og de samme gutta går igjen i løp etter løp i årene som fulgte. Arne og Gert Veiteberg, Magne Magelie og Hans-Petter Glenne er også aktive idag, i løp, i golf og i administrasjon. Hans-Petter er selveste veteranen. Idag er han 68 år og har mer enn 20 Holmenkoll-stafetter bak seg. Og alle vet vi at han er en kløpper i langrennsløypa, men det er en annen historie. *BM.*

«Still going strong». Noen av gutta slik de ser ut i dag: Foran: Leif Gulbjørnrud, Gert Veiteberg, Arne Eide. Bak: Willy Bratli, Hans-Petter Glenne, Magne Magelie, Arne Veiteberg.

